

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΕΜΠΑΡΓΚΟ 18.00

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΕ & ΕΒΕΑ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ «ΡΕΥΜΑ ΣΚΕΨΗΣ»
ΜΕ ΘΕΜΑ «Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΩΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ» ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ
ΕΒΕΑ, 30.10.14**

«Σας καλωσορίζω στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών, όπου έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε την εκδήλωση του Κύκλου Προβληματισμού «Ρεύμα Σκέψης» με θέμα τη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Είμαι βέβαιος ότι θα ακολουθήσει μια άκρως ενδιαφέρουσα συζήτηση, η οποία – αν μη τι άλλο - θα προσφέρει τροφή για σκέψη και προβληματισμό, σχετικά με τον «καταστατικό χάρτη» της δημοκρατίας στη χώρα μας.

Σε αυτή τη διαδικασία συζήτησης και προβληματισμού, θα μου επιτρέψετε να θέσω ένα βασικό ερώτημα: Ποιο σκοπό, ποιο όραμα θα πρέπει να εξυπηρετεί μια νέα συνταγματική αναθεώρηση;

Η δυνατότητα που παρέχει το άρθρο 110 προφανώς δεν αποτελεί επαρκή απάντηση.

Ας δεχθούμε ότι έχουμε ένα σύνταγμα μακροσκελές και σε πολλές περιπτώσεις «φλύαρο», αλλά και αναχρονιστικό, το οποίο είναι διπλάσιο σε μέγεθος από τον αντίστοιχο μέσο όρο των συνταγμάτων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παράλληλα, σε κάποιες περιπτώσεις, δε λαμβάνει υπόψη του τη σημερινή πραγματικότητα .

Πρέπει να δεχθούμε επιτέλους ότι το Σύνταγμα περιλαμβάνει αρκετούς αναχρονισμούς οι οποίοι έχουν στο παρελθόν λειτουργήσει ως άλλοθι για τη μη πρόωση σημαντικών μεταρρυθμίσεων.

Όμως, αυτές οι αδυναμίες δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο στο πλαίσιο μιας αναθεώρησης, ειδικά μέσα στο τρέχον πολιτικό περιβάλλον.

Υπάρχουν κάποιες περιπτώσεις θεσμικών παρεμβάσεων και αλλαγών που χρειάζεται η χώρα, οι οποίες δεν απαιτούν συνταγματική αναθεώρηση. Μπορούν να προωθηθούν μέσω του κοινού νομοθέτη.

Γιατί, λοιπόν, πρέπει να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα;

Η απάντηση, κατά την άποψή μου, είναι η εξής: γιατί με αυτό τον τρόπο μπορούμε να αντιμετωπίσουμε ένα από τα βασικότερα προβλήματα που δημιούργησε – ή

Ε/ΤΥΠΟ.1710-01

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ανέδειξε, αν θέλετε – αυτή η κρίση: την κατάρρευση της αξιοπιστίας των θεσμών και όσων τους υπηρετούν.

Η συνταγματική αναθεώρηση οφείλει, πάνω από όλα, να εκφράσει και να δώσει απάντηση στο θεμελιώδες αίτημα της κοινωνίας, για περισσότερη υπευθυνότητα και λογοδοσία από το πολιτικό σύστημα. Στο αίτημα των πολιτών για κυβερνώντες οι οποίοι λειτουργούν βάσει συγκεκριμένων αρχών, λογοδοτούν ουσιαστικά και συστηματικά, για τις πράξεις και τις παραλείψεις τους.

Στον άξονα αυτό, πιστεύω, ότι θα πρέπει να αναζητηθούν ουσιαστικές προτάσεις και αλλαγές.

Αλλαγές, κατ' αρχήν, οι οποίες θα βοηθήσουν το πολιτικό σύστημα να ανακτήσει ένα μέρος τουλάχιστον της εμπιστοσύνης των πολιτών.

Αυτές θα μπορούσαν να σχετίζονται με την αναβάθμιση του ρόλου του Προέδρου της Δημοκρατίας, την αλλαγή της διαδικασίας εκλογής του, τη θέσπιση χρονικών ορίων στις θητείες του Πρωθυπουργού, αλλά και των φορέων της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης. Επίσης, με την τροποποίηση των διατάξεων που αναφέρονται σε θέματα ευθύνης υπουργών, αλλά και βουλευτικής ασυλίας και προνομίων που δε σχετίζονται αποκλειστικά με την άσκηση των κοινοβουλευτικών καθηκόντων.

Βεβαίως, απαιτείται συνταγματική πρόβλεψη για το Πόθεν Έσχες των πολιτικών προσώπων, ώστε να λειτουργήσει όχι πλέον τυπικά αλλά ουσιαστικά, ως μέσο ελέγχου και λογοδοσίας.

Ακόμη, πιο αναγκαίες, είναι οι αλλαγές με στόχο την αύξηση της υπευθυνότητας και της διαφάνειας στη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών και των δημοσίων πόρων.

Η πρόβλεψη για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς είναι ένας τρόπος να περιορίσουμε στο μέλλον την ανεύθυνη διαχείριση εκ μέρους των εκάστοτε κυβερνώντων, με ορίζοντα την επόμενη εκλογική αναμέτρηση. Θα είναι ένα ισχυρό ανάχωμα, απέναντι στις αλόγιστες σπατάλες που προκαλούνται από μια κοντόφθαλμη ψηφοθηρική λογική, αλλά και απέναντι στην ανεύθυνη παροχολογία και στην πλειοδοσία υποσχέσεων προς τους πολίτες.

Χρειαζόμαστε, με άλλα λόγια, μια πρόβλεψη η οποία θα αναδεικνύει τη δημοσιονομική υπευθυνότητα σε πεδίο λογοδοσίας και σε κριτήριο αξιολόγησης για το πολιτικό σύστημα. Μια πρόβλεψη που θα το καθιστά ουσιαστικά υπεύθυνο, ώστε η Ελλάδα να μην χρειαστεί στο μέλλον ούτε να επαιτεί ούτε να εκβιάζει για οικονομική βοήθεια.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ένα άλλο σημαντικό ζητούμενο είναι αυτό της διασφάλισης της πολιτικής σταθερότητας και της συνέχειας στη λειτουργία του κράτους. Η αγορά και η πραγματική οικονομία έχουν πληρώσει μέχρι τώρα την αβεβαιότητα, την αστάθεια και τις διαρκείς ανατροπές. Έχουμε πληρώσει όλοι το γεγονός ότι η χώρα βρίσκεται διαρκώς σε μια προεκλογική περίοδο.

Το Σύνταγμα θα πρέπει κατ' αρχήν να παρέχει ισχυρότερες εγγυήσεις για την εξάντληση της διάρκειας κάθε κοινοβουλευτικής περιόδου. Αυτό σημαίνει περιορισμό της δυνατότητας προκήρυξης εκλογών πριν τη συμπλήρωση της τετραετίας. Η Βουλή θα πρέπει να διαλύεται μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται ήδη από το σύνταγμα, δηλαδή την απώλεια της δεδηλωμένης ή την παραίτηση της κυβέρνησης.

Για τον ίδιο λόγο θα πρέπει και η διαδικασία εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας, να αποσυνδεθεί από την προκήρυξη εκλογών. Και βέβαια, αυτός δεν είναι ο μοναδικός λόγος για τη θεσμική αυτή αλλαγή. Ο ανώτατος άρχων της χώρας δεν είναι δυνατόν να έχει περιορισμένες εξουσίες και εν τέλει, όπως όλοι γνωρίζουμε και παραδεχόμαστε, να διαδραματίζει απλά έναν «διακοσμητικό» ρόλο. Αποδεδειγμένα, η ισχυροποίηση του θεσμού του Προέδρου της Δημοκρατίας μπορεί να επιφέρει μια ουσιαστική εξισορρόπηση στη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος, που όπως όλοι γνωρίζουμε, δυστυχώς, έχει απαξιωθεί. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απαιτείται να έχει έναν ουσιαστικό ρόλο και να κατέχει δικαιοδοσίες που θα του δίνουν τη δυνατότητα ουσιαστικών παρεμβάσεων για τη λειτουργία του πολιτεύματος και της δημοκρατίας μας. Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτής της θεσμικής αναβάθμισης, απαιτείται η επικύρωση των νέων αυξημένων εξουσιών του Προέδρου της Δημοκρατίας από τον ίδιο το λαό. Θα πρέπει, λοιπόν, με την αναθεώρηση του Συντάγματος να προβλέψουμε και την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας από τους πολίτες.

Χρειάζονται, τέλος, παρεμβάσεις, οι οποίες θα διευκολύνουν την προσπάθεια της χώρας για την οικοδόμηση μιας πιο ανταγωνιστικής οικονομίας. Ενός ευνοϊκότερου περιβάλλοντος για την ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, για σοβαρές παραγωγικές επενδύσεις που δημιουργούν θέσεις εργασίας και εθνικό πλούτο.

Η αναθεώρηση εδώ θα πρέπει να στοχεύει στη διασφάλιση μεγαλύτερης ταχύτητας στη λήψη αποφάσεων, χωρίς βεβαίως να υποβαθμίζεται η ανάγκη για διαφάνεια και αυστηρή τήρηση των θεσμοθετημένων κανόνων.

Θα κλείσω με δύο θέματα, τα οποία εδώ και χρόνια αναδεικνύουμε ως επιχειρηματική κοινότητα: την ανάγκη κατάργησης του άρθρου 16 που απαγορεύει την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων. Μετά τη χαμένη ευκαιρία του 2007, πιστεύω ότι έχουν ωριμάσει πλέον οι συνθήκες ώστε να κάνουμε επιτέλους ένα βήμα μπροστά σε αυτό το θέμα. Δεν είναι δυνατόν την εποχή των μεγάλων εξελίξεων και της ιλιγγιώδους ταχύτητας της γνώσης, η Ελλάδα να παραμένει στάσιμη στο μείζον

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ζήτημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η επί της ουσίας απαγόρευση της ίδρυσης και λειτουργίας μη κρατικών πανεπιστημίων στη χώρα μας αποστερεί όχι μόνο τη γνώση από την παγκόσμια νεολαία, αλλά και πολύτιμα έσοδα για την εθνική μας οικονομία. Η χώρα μας θα πρέπει να αξιοποιήσει το πλεονέκτημα του πολιτισμού της και των πηγών γνώσης της. Έχει τη δυνατότητα να γίνει παγκόσμιος πόλος έλξης νέων ανθρώπων από τα πέρατα της γης για να εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους σε δεκάδες επιστημονικά πεδία. Στη φιλοσοφία, στην αρχαιολογία στην ιατρική, στις νομικές επιστήμες, στις νέες τεχνολογίες, στις τέχνες και στον πολιτισμό. Έχουμε λαμπρά μυαλά, λαμπρούς πανεπιστημιακούς δάσκαλους που μπορούν να διοχετεύσουν τη γνώση τους ανά την υφήλιο. Και όλα αυτά εδώ. Στη χώρα μας. Στην κοιτίδα του πολιτισμού. Στον ομορφότερο τόπο της υφής. Ας ανοίξουμε, λοιπόν, άμεσα το δρόμο για τη δημιουργία νέων, αναβαθμισμένων κοιτίδων μόρφωσης και πολιτισμού.

Το επόμενο ζήτημα που θέλω να θίξω είναι αυτό του άρθρου 24 για την προστασία των δασών μας. Θέλω να πιστεύω ότι δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας που επιθυμεί την καταστροφή του δασικού μας πλούτου και κατά συνέπεια την υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής του. Ωστόσο σήμερα χρειάζεται μια αλλαγή, ένας εκσυγχρονισμός στη δασική μας νομοθεσία. Και αυτό απαιτεί συνταγματική αναθεώρηση. Υπάρχουν πλέον διαμορφωμένες καταστάσεις που δεν μπορούν να αλλάξουν. Είτε το γνωρίζετε είτε όχι, υπάρχουν διαμορφωμένες αστικές περιοχές, ακόμη και στο λεκανοπέδιο της Αττικής, που θεωρούνται δασικές. Σε αυτό το σημείο πρέπει να κάνουμε τις παρεμβάσεις μας. Με μεγάλο σεβασμό στο περιβάλλον να δώσουμε μια λύση που θα βασίζεται και στη σημερινή πραγματικότητα. Αυτός, βέβαια, είναι ένας δύσκολος συνδυασμός που θα απαιτήσει και τη σοφή κρίση του μετέπειτα νομοθέτη. Είναι όμως, κάτι που πρέπει να γίνει και για την ουσιαστική και αποτελεσματική προστασία του δασικού μας πλούτου, αλλά και την περαιτέρω οικονομική μας ανάπτυξη.

Η θέση του επιχειρηματικού κόσμου, αλλά πιστεύω και συνολικά της ελληνικής κοινωνίας, ως προς την ανάγκη και το σκοπό μιας συνταγματικής αναθεώρησης είναι σαφής:

Θέλουμε ένα Σύνταγμα πιο λιτό ίσως, αλλά πιο ουσιαστικό. Ένα Σύνταγμα που να λειτουργεί πραγματικά ως καταστατικός χάρτης και όχι ως άλλοθι για το πολιτικό σύστημα. Ένα Σύνταγμα το οποίο θα απαντά με περισσότερη σαφήνεια σε ένα ερώτημα: με ποιο τρόπο θέλουμε να κυβερνάται ο τόπος μας, με ποιους κανόνες θέλουμε να λειτουργεί η Δημοκρατία μας;

Ελπίζω ότι η αποψινή συζήτηση θα αναδείξει χρήσιμα συμπεράσματα και προτάσεις προς αυτή την κατεύθυνση».



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ε/ΤΥΠΟ.1710-01